

ΑΝΑΛΥΣΗ 2

Μ. Παπαδημητράκης.

ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΘΕΩΡΗΜΑ. Έστω ότι κάθε f_n είναι παραγωγίσιμη με παράγωγο f_n' συνεχή στο διάστημα I και

(i) υπάρχει τουλάχιστον ένα $\xi \in I$ ώστε η ακολουθία $(f_n(\xi))$ να συγκλίνει,

(ii) υπάρχει συνάρτηση g ώστε $f_n' \xrightarrow{\text{ομ}} g$ στο I .

Τότε υπάρχει συνάρτηση f ώστε $f_n \xrightarrow{\text{κ.σ.}} f$ στο I και $f_n \xrightarrow{\text{ομ}} f$ ομοιόμορφα σε κάθε κλειστό και φραγμένο υποδιάστημα του I και ώστε να ισχύει $f'(x) = g(x)$ για κάθε $x \in I$.

Απόδειξη. Έστω

$$f_n(\xi) \rightarrow l \in \mathbb{R}. \quad (1)$$

Ορίζουμε την συνάρτηση f στο διάστημα I με τύπο:

$$f(x) = l + \int_{\xi}^x g \quad \text{για κάθε } x \in I.$$

Δηλαδή, η f είναι ένα συγκεκριμένο αόριστο ολοκλήρωμα της g στο I .

Επειδή κάθε f_n' είναι συνεχής στο I και επειδή $f_n' \xrightarrow{\text{ομ}} g$ στο I , συνεπάγεται ότι η g είναι κι αυτή συνεχής στο I . Άρα η g είναι ολοκληρώσιμη σε κάθε κλειστό και φραγμένο υποδιάστημα του I , οπότε ορίζεται το αόριστο ολοκλήρωμα και από το Θεμελιώδες Θεώρημα συνεπάγεται ότι ισχύει

$$f'(x) = g(x) \quad \text{για κάθε } x \in I.$$

Τώρα θα αποδείξουμε ότι $f_n \xrightarrow{\text{κ.σ.}} f$ στο I , δηλαδή ότι για κάθε $x \in I$ ισχύει $f_n(x) \rightarrow f(x)$.

Αν $x = \xi$, τότε $f_n(x) = f_n(\xi)$ και $f(x) = f(\xi) = l$, οπότε από την (1) συνεπάγεται ότι $f_n(x) \rightarrow f(x)$.

Οπότε έστω $x \neq \xi$.

Για κάθε $t \in [\xi, x]$ ή $[x, \xi]$ ισχύει $|f_n'(t) - g(t)| \leq \|f_n' - g\|_I$, οπότε

$$\left| \int_{\xi}^x f_n' - \int_{\xi}^x g \right| \leq \|f_n' - g\|_I |x - \xi|. \quad (2)$$

Επειδή $f_n' \xrightarrow{\text{ομ}} g$ στο I , συνεπάγεται ότι $\|f_n' - g\|_I \rightarrow 0$ και, επομένως,

$$\int_{\xi}^x f_n' \rightarrow \int_{\xi}^x g.$$

Αυτό γράφεται

$$f_n(x) - f_n(\xi) \rightarrow \int_{\xi}^x g$$

και, επειδή $f_n(\xi) \rightarrow l$, συνεπάγεται ότι

$$f_n(x) \rightarrow l + \int_{\xi}^x g = f(x).$$

Άρα $f_n \xrightarrow{\kappa.\sigma.} f$ στο I .

Τώρα έστω οποιοδήποτε κλειστό και φραγμένο υποδιάστημα $[a, b]$ του I . Θα αποδείξουμε ότι $f_n \xrightarrow{\text{ομ.}} f$ στο $[a, b]$.

Χρησιμοποιώντας την (2) με το a αντί του ξ , έχουμε ότι για κάθε n και για κάθε $x \in [a, b]$ ισχύει

$$\begin{aligned} |f_n(x) - f(x)| &\leq |(f_n(x) - f(x)) - (f_n(a) - f(a))| + |f_n(a) - f(a)| \\ &= \left| \int_a^x f_n' - \int_a^x g \right| + |f_n(a) - f(a)| \\ &\leq \|f_n' - g\|_I(x - a) + |f_n(a) - f(a)| \\ &\leq \|f_n' - g\|_I(b - a) + |f_n(a) - f(a)|. \end{aligned}$$

Άρα για κάθε n ισχύει

$$\|f_n - f\|_{[a,b]} \leq \|f_n' - g\|_I(b - a) + |f_n(a) - f(a)|.$$

Τέλος, επειδή $\|f_n' - g\|_I \rightarrow 0$ και $f_n(a) \rightarrow f(a)$, συνεπάγεται ότι $\|f_n - f\|_{[a,b]} \rightarrow 0$, οπότε η (f_n) συγκλίνει στην f ομοιόμορφα στο $[a, b]$. $\square$

Άσκηση 9.2.1. Έστω οι συναρτήσεις με τύπους $f_n(x) = xe^{-nx}$ στο $[0, +\infty)$. Αποδείξτε ότι η (f_n) συγκλίνει σε κάποια f ομοιόμορφα στο $[0, +\infty)$.

Λύση: Πρώτα βρίσκουμε συνάρτηση f ώστε $f_n \xrightarrow{\kappa.\sigma.} f$ στο $[0, +\infty)$. Αυτό είναι εύκολο:

$$f_n(x) = xe^{-nx} \rightarrow \begin{cases} 0, & \text{αν } x = 0 \\ 0, & \text{αν } 0 < x \end{cases}$$

Άρα

$$f_n \xrightarrow{\kappa.\sigma.} 0 \quad \text{στο } [0, +\infty),$$

οπότε αρκεί να δείξουμε ότι $f_n \xrightarrow{\text{ομ.}} 0$ στο $[0, +\infty)$.

Για να υπολογίσουμε το $\|f_n\|_{[0, +\infty)}$, θα δούμε πώς μεταβάλλεται το

$$|f_n(x)| = f_n(x) = xe^{-nx}$$

στο $[0, +\infty)$.

Υπολογίζουμε την παράγωγο:

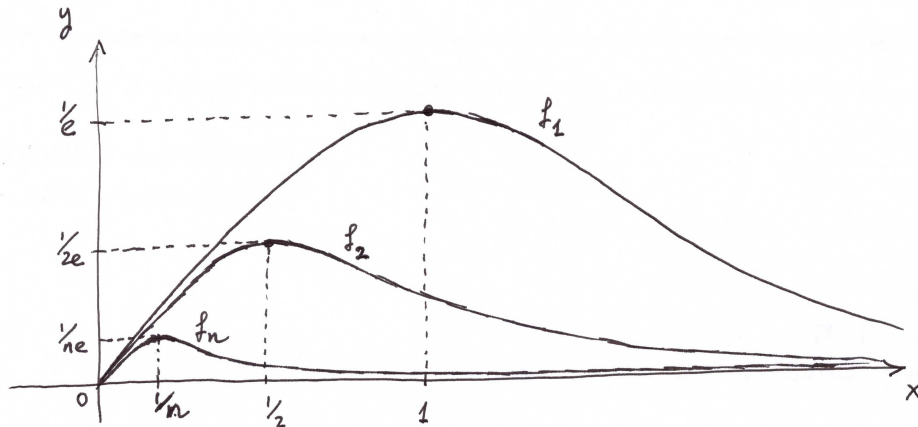
$$f_n'(x) = e^{-nx} - nxe^{-nx} = e^{-nx}(1 - nx).$$

Επομένως, η f_n είναι αύξουσα στο διάστημα $[0, \frac{1}{n}]$ και φθίνουσα στο $[\frac{1}{n}, +\infty)$. Άρα η μέγιστη τιμή του $|f_n(x)| = f_n(x)$ είναι στο σημείο $x = \frac{1}{n}$ και άρα

$$\|f_n\|_{[0, +\infty)} = \max\{|f_n(x)| \mid x \in [0, +\infty)\} = f_n\left(\frac{1}{n}\right) = \frac{1}{en}.$$

Άρα $\|f_n\|_{[0, +\infty)} \rightarrow 0$, οπότε $f_n \xrightarrow{\text{ομ.}} 0$ στο $[0, +\infty)$.

Στο σχήμα φαίνονται μερικά από τα γραφήματα των f_n . Είναι σαφές ότι το γράφημα της f_n προσεγγίζει τον x -άξονα “ομοιόμορφα” στο $[0, +\infty)$, αφού το μέγιστο ύψος του γραφήματος πάνω από τον x -άξονα τείνει στο 0 όταν $n \rightarrow +\infty$.

Άσκηση 9.2.2. Έστω οι συναρτήσεις με τύπους $f_n(x) = x^n(1-x^n)$ στο διάστημα $[0, 1]$. Αποδείξτε ότι $f_n \xrightarrow{\kappa.σ.} 0$ στο $[0, 1]$ αλλά $f_n \not\xrightarrow{\text{ομ}} 0$ στο $[0, 1]$.

Λύση: Έχουμε

$$f_n(x) = x^n(1-x^n) \rightarrow \begin{cases} 0, & \text{αν } 0 \leq x < 1 \\ 0, & \text{αν } x = 1 \end{cases}$$

Άρα

$$f_n \xrightarrow{\kappa.σ.} 0 \quad \text{στο } [0, 1].$$

Για να υπολογίσουμε το $\|f_n\|_{[0,1]}$, θα δούμε πώς μεταβάλλεται το

$$|f_n(x)| = f_n(x) = x^n(1-x^n)$$

στο $[0, 1]$.

Υπολογίζουμε την παράγωγο:

$$f_n'(x) = nx^{n-1}(1-x^n) - nx^n x^{n-1} = nx^{n-1}(1-2x^n).$$

Άρα η f_n είναι αύξουσα στο διάστημα $[0, \frac{1}{\sqrt[n]{2}}]$ και φθίνουσα στο $[\frac{1}{\sqrt[n]{2}}, 1]$. Άρα η μέγιστη τιμή του $|f_n(x)| = f_n(x)$ είναι στο σημείο $x = \frac{1}{\sqrt[n]{2}}$, οπότε

$$\|f_n\|_{[0,1]} = \max\{|f_n(x)| \mid x \in [0, 1]\} = f_n\left(\frac{1}{\sqrt[n]{2}}\right) = \frac{1}{4}.$$

Άρα $\|f_n\|_{[0,1]} \not\xrightarrow{\text{ομ}} 0$, οπότε $f_n \not\xrightarrow{\text{ομ}} 0$ στο $[0, 1]$.

Στο σχήμα φαίνονται μερικά από τα γραφήματα των f_n . Είναι σαφές ότι το γράφημα της f_n δεν προσεγγίζει τον x -άξονα “ομοιόμορφα” στο $[0, 1]$, αφού το μέγιστο ύψος του γραφήματος πάνω από τον x -άξονα μένει σταθερά ίσο με $\frac{1}{4}$ όταν το n μεγαλώνει. Παρατηρήστε ότι, επειδή $\frac{1}{\sqrt[n]{2}} \rightarrow 1$, η κορυφή του γραφήματος της f_n μετακινείται πάνω στην οριζόντια ευθεία σε ύψος $\frac{1}{4}$ προς τα δεξιά προς το σημείο $(1, \frac{1}{4})$ όταν το n μεγαλώνει. Πάντως, το καμπύλο μέρος του γραφήματος της f_n που αντιστοιχεί στο διάστημα $[0, \frac{1}{\sqrt[n]{2}}]$ κατεβαίνει προς τον x -άξονα όταν το n μεγαλώνει.

